

РЕШЕНИЕ

№ 7111

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **8081** по описа за **2022** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Р. А. Ц., ЕГН: [ЕГН], подадена чрез процесуалния ѝ представител адв. А. К., срещу решение № 2687 от 15.07.2022 г. постановено по НАХД № 5820/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-41 от 17.03.2022 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност".

В касационната жалба са наведени оплаквания, че оспореното решение подлежи на отмяна, тъй като е неправилно, постановено в нарушение на материалните и процесуалните разпоредби. Според касатора районният съд не е обсъдил голяма част от наведените пред него възражения и погрешно е приел, че срокът за внасяне на дължимата по чл.114б от ЗППЦК гаранция е започнал да тече от датата на Общото събрание на дружеството като развива подробно съображенията си по този въпрос. Излагат се аргументи за маловажност на извършеното нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, доколкото същото е формално и от него не са настъпили вреди. Поддържа възжение и за неправилно определена в АУАН и НП дата на извършване на процесното нарушение, което само по себе си е основание за отмяната му. В

заклучение касаторът моли решението да бъде отменено и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

В съдебното заседание касаторът, редовно призван, се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспореното съдебно решение, по съображенията изложени в касационната жалба. Представя писмени бележки.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, редовно призван, се представлява от юрк. Г., която оспорва касационната жалба. В депозирана по делото писмена защита са изложени подробни съображения за неоснователността на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, Х. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните изложени съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № Р-10-41 от 17.03.2022 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност". От фактическа страна районният съд е приел, че с обжалваното НП на Р. А. Ц. е наложена глоба, в размер на 1000лв., за това, че в качеството си на член на СД на „Чайкафарма висококачествените лекарства“ АД не е изпълнила задължението си по чл.116в, ал.5 от ЗППЦК да представи в КФН документ, издаден от банката, удостоверяващ внасяне на гаранцията и блокирането ѝ в полза на дружеството, в срок от 7 дни или до 02.07.2021г. след внасяне на определената от ОС на акционерите гаранция за управлението ѝ като член на управителен орган на публично дружество, считано от 25.06.2021г., когато е внесена и блокирана банковата гаранция, като документа е представен на 15.07.2021г.

При така установената фактическа обстановка съдът е приел от правна страна, че АУАН и съставеното въз основа на него НП съдържат всички необходими реквизити в това число по т.3, т.4 и т.5 от ЗАНН - посочена е датата и мястото на извършване на нарушението; направено е подробно, точно и разбираемо описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено; посочена е коректната законова разпоредба, която е нарушена, както и че са спазени процесуалните изисквания при тяхното съставяне и връчване. При доказателствения анализ районният съд е направил и други фактически констатации, в това число, че жалбоподателят г-жа Ц. е избрана за член на СД на „Чайкафарма висококачествените лекарства“ АД на общото събрание на акционерите на дружеството от 14.06.2021г. и по правилата на ЗППЦК е била длъжна в срок от 7 дни / т.е. до 21.06.2021г. / след датата на избора да внесе банкова гаранция за управление, за блокиране в полза на публичното дружество, а в 7-дневен срок от внасянето на гаранцията за управлението си, на осн. чл.116в, ал.5 от ЗППЦК е била длъжна да представи в КФН документ, издаден от банката, удостоверяващ, че блокирането на гаранциите е извършено.

Като е установил горното СРС е приел, че жалбоподателят Ц. е реализирала

посоченото в НП административно нарушение. Предвид това и доколкото мотивирано е прието, че чл.28 ЗАНН в случая е неприложим, въззивният съд е извел извод, че жалбоподателят правилно е санкциониран с минималния размер на санкцията, предвидена в правилно приложената санкционна норма. При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Гореизложения извод на съда е правилен. За съставомерността на деянието, съставляващо административното нарушение по чл. 116в, ал. 5 от ЗППЦК релевантен се явява моментът, в който за жалбоподателката е възникнало задължението за представянето на документа, удостоверяващ блокирането на внесената гаранция. Този момент е безспорно установен по делото и това е датата 25.06.2021г. Нарушението на жалбоподателката се изразява в непредставянето в КФН на документа, удостоверяващ внасянето на гаранцията в указания по чл. 116в, ал. 5 от ЗППЦК 7-мо дневен срок, който както правилно е прието в първоинстанционното решение е изтекъл на 02.07.2021г. С неизпълнението на това задължение в посочения срок е извършено нарушение на 03.07.2021г. и това е датата посочена както в издаденото НП, така и в АУАН. В този смисъл неоснователни са изложените в касационната жалба възражения за допуснато нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

На следващо място, неотнормими към спора са развитите доводи досежно момента, от който жалбоподателката е придобила качеството на член на съвета на директорите, доколкото в случая спора касае не момента на „внасянето“ на гаранцията, а момента на „представянето“ на документа за внесената гаранция, който както бе посочено е безспорно установен по делото. Съгласно чл. 116в, ал. 5 от ЗППЦК срокът за представянето на документа, удостоверяващ блокирането на гаранциите тече от внасянето на гаранцията, а не от избирането на съответното лице за член на съвета на директорите.

Съдът намира за неоснователно и оплакването за неправилно приложение на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка законосъобразна е преценката на въззивната инстанция, че не са налице основанията за квалифициране на нарушението като маловажно, тъй като същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност спрямо другите административни нарушения от същия вид. Съдът изцяло споделя изложените от ответника аргументи, че доколкото нарушението се изразява в неспазване на законов срок, най-точният и обективен критерий, който служи за измерване на неговата тежест е „дължина на забавата“. Правилно в мотивите на първоинстанционното решение е отбелязано, че в случая забавата възлиза на цели 13 дни /при предвиден в закона кратък 7-дневен срок/ или налице е двукратно надхвърляне на срока за изпълнение, поради което обществената опасност на деянието е най-малкото обичайна за този вид нарушения. Не е налице забава в кратък срок в рамките на 1 – два дни, при това задължението е изпълнено след намесата на надзорния орган. Обстоятелството, че нарушението е първо по ред е взето предвид от наказващия орган, като наложеното наказание е в минимално предвидения по закон размер, поради което и намаляването на този размер е недопустимо, с оглед разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗАНН. Неотнормими са и възраженията, че гаранцията била внесена от страна на жалбоподателката, тъй като това е изпълнение на друго задължение, регламентирано в отделна правна норма и не може да обоснове маловажност на нарушението, за което е издадено процесното НП.

Съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи в кръга на предоставените им правомощия. Нарушението е установено по несъмнен начин, наложеното наказание е в рамките на предвидения от закона минимален размер и съответства на целите по чл.12 ЗАНН., поради което правилно с първоинстанционното решение е потвърдено издаденото НП.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноси за настоящата инстанция - юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2687 от 15.07.2022 г. постановено по НАХД № 5820/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3 състав.

ОСЪЖДА Р. А. Ц., ЕГН: [ЕГН] да заплати в полза на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: